

Ой люлі, смутку!

Карманський Петро Сильвестрович

Он люлі, люлі, химерний смутку!
Шепоче вільха і верболіз;
Задума квилить, шовкові вії
Срібляться ясним брильянтом сліз.
Ой люлі, люлі, дрімливий смутку!
Давно вже сонце пірнуло в гай,
Поснули квіти, в пеленах м'яти
Перлистосяйний журчить ручай.
Ой люлі, люлі, причинний смутку!
Втомився легіт, вільшина спить;
На небі меркнуть сріблясті зорі,
Снуються тіні... Цить, смутку, цить!
Ой люлі, люлі, зловісний смутку!
Зітхає троцца, хвилює лан,
Межею сонна задума блудить,
А хвору душу повив туман.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/karmanskyi_petro_sylvestrovych/oi_liuli_smutku